

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

LEDEN 2024 100

GOTHARD

✚ubeneč

Milí čtenáři, zatímco se pro jedny z nás stává stále běžnějším jevem, že se pořízuje několik aut pro jednu domácnost, protože partneři mají různá zaměstnání, vytíženost nebo rodinné úkoly, které vyžadují odlišnou logistiku, zároveň se stále více objevuje a propaguje myšlenka sdílených vozů, kde nejen v rámci rodiny, ale i v rámci přátel či kolegů z práce dochází k většímu a efektivnějšímu využití jednoho auta. Nemluvě o tom, že se tím činí nemalý krok pro ochranu životního prostředí a větší průjezdnost silnic.

Než se osobně zařadíme do kterékoli z těchto dvou kategorií, abychom svůj názor následně obhájili řadou argumentů a důvodů, je dobré naslouchat i druhé straně, a to i tehdy, když s ní nebudeme souhlasit. Jedině tehdy, když se naslouchá, ustávají boje a spory. Jedině tehdy, když přemýšlíme nad tím, co říká a tvrdí oponent, můžeme i my pravdivěji poznávat svůj vlastní názor, abychom si ho obhájili jak před sebou, tak i před ostatními. A ve výše zmíněné otázce automobilového provozu nelze nevidět a nevnímat, že přibývá zemí, kde se už nejen v rovině názorů, ale i v rovině zákonů přechází na podporu sdíleného automobilismu. Třeba tím, že se na frekventovaných dálnicích budují pruhy, do nichž pod vysokými sankcemi při porušení mohou vjet pouze vozy, v nichž jedou nejméně dvě, někdo dokonce až tři osoby.

Tento obraz jsem si zvolil i pro první úvodník roku 2024. Je před námi cesta, o níž můžeme mít své konkrétní představy, anebo se můžeme chtít nechat jen tak vézt, ideálně v teple a pohodlí komfortních sedaček. A někdy i bez spolupasažérů. Jako v hromadné dopravě: lépe je nám v autobuse či metru, když jsou

poloprázdné, než když jsou přeplněné a není možnost si sednout. Rozum sice chápe, že kdyby takto vypadaly všechny spoje, ekonomicky by se nevyplatily a patrně by záhy došlo k jejich redukci či úplnému zrušení.

Ocitáme se na začátku roku nejen jako jednotlivci, ale i jako členové konkrétní rodiny, konkrétní obce, konkrétního státu. A rovněž konkrétní farnosti. Ta se však má od jiných lidských seskupení výrazně lišit právě tím, že nemá propojovat pouze lidi stejných povah a zájmů, ale pod vedením Božího Ducha kohokoli, kdo je ochoten přijít, zůstat a naslouchat. Naslouchání je pro věřící komunitu určujícím prvkem: když se budou pročišťovat různé zvuky a hlasy, ozývající se v církevních kruzích a nejednou urážející buď ty, kteří jsou úplně mimo církve, anebo pak také některé, kteří sice v církvi jsou, ale nějakým způsobem vyčnívají, vznikne větší prostor pro to, aby bylo slyšet hlas Boží.

Právě při pozorném naslouchání tomuto hlasu budeme bez stresu a zoufalství poznávat své nedokonalosti, a to nejen vzhledem k dokonalému Bohu, ale i vzhledem k těm ostatním, kteří nejsou pouze zbožnější či vzdělanější, ale mnohdy i lepší, pracovitější, svědomitější, obětavější... Bez závisti či záště pak můžeme vidět i to, že tito lidé se na nás usmívají, ačkoli nás moc neznají, podávají nám nejen ruku před svatým přijímáním, ale také nás tichým gestem zvou, abychom si přisedli blíž a Bohu naslouchali spolu. Obrazně i reálně. Farnost má být komunitou, která tmelí, nikoli rozděluje a někoho vylučuje.

Vrátím-li se k původnímu obrazu, i v roce 2024 pojedeme spolu sdíleným vozem. Upřímně si přeji, abychom při té společné jízdě všichni, vy i já, naslouchali jedinému řízení, tomu Božímu. Pozná se to podle množství času, který jsme ochotni věnovat Jeho Slovu, i podle množství ticha, v němž nebudeme při modlitbě příliš mluvit, ale pouze v pokoře stát, sedět, klečat a být s Ním... Následně pak bude v našem okolí čistší vzduch i bezpečnější cesty. Životem se nám bude kráčet lépe a snadněji. A to i tehdy, když nebudeme prožívat zrovna nejsnadnější období...

P. Milert

Milí farníci, na první adventní neděli jsme se seminářem vyjeli mezi zasněžená pole na severu Prahy, kde jsme navštívili areál budoucího kláštera karmelitek v Drastech. Společně jsme oslavili mši svatou v provizorní kapli v jedné ze sýpek, kde sestry spolu se svými přáteli takto slaví liturgii několik posledních let. Po bohoslužbě a krátkém hovoru se sestrami jsme měli možnost navštívit budovy areálu, který se po několikaleté práci blíží své finální podobě. Kromě společných a obytných prostor kláštera jsme také navštívili budoucí kostel. Zbývající stavební práce by měly ustát během příštího roku. Vřele doporučuji vyhledat si fotografie z průběhu prací, a budete-li chtít, je také možné dokončení celého projektu finančně podpořit přes platformu Donio.

Bylo zajímavé slyšet zkušenosti se stavbou od žen, které jsou povolány k životu v ústraní a tichu. Samy vnímají velkou Boží milost a posilu k zvládnutí procesu stavby. Na druhou stranu nijak netají, že se už velmi těší na

návrat ke své pravé práci nebo spíše ke svému pravému způsobu života, i když pravdivě vidí, že to po tomto delším období nebude snadné.

Celý areál je velmi rozsáhlý a uzpůsobený jako nástroj podporující kontemplativní život. Kolem kláštera se také vytváří laické společenství, které bude i nadále pomáhat sestram a pracovat v klášteře, protože komunita sester chce nabízet při klášteře i širokou nabídku duchovních programů pro kohokoli dalšího.

Sám už teď vidím, jak rád se alespoň v kostele zastavím, když budu mít někdy v létě cestu podél pravého břehu Vltavy. A to, že naše diecéze bude mít vedle sester trapistek v Poličanech i druhou plíci duchovního života v podobě Drast, vnímám jako velký dar pro nás pro všechny. A nyní je právě jen a jen na nás, jak budeme s dodávaným kyslíkem dále nakládat tam, kde žijeme a kam máme sami přinášet Život.

Nejen k tomu Vám přeji mnoho sil a Boží milosti v celém novém roce!

Jakub

Měsíc prosinec byl v naší farnosti měsícem modlitby za Etiopii. Z hlavního města Addis Abeba k nám dorazil následující dopis (z angličtiny přeložil J. H.):

Vážený otče a doktore Miloši Szabo z farnosti římskokatolické církve v pražské čtvrti Bubenčiči, jsme vděční za dopis, který jsme obdrželi z farnosti v Praze Bubenčiči. Velice si vážíme Vašeho závazku vybírat si jednotlivé země světa a propojit se s nimi v modlitbě. V prosinci 2023 je ústřední zemí Vaší modlitby Etiopie, což pro nás mnoho znamená, jelikož si Etiopie prochází řadou katastrof, a to jak těch přírodních, tak i těch způsobených lidskou činností. Silně věříme, že je to právě modlitba, co nám dává útěchu a dovoluje poznat Boží milost, a to navzdory denním pochybnostem, těžkostem a nestabilitě v naší zemi. Pro řadu Etiopanů je modlitba primárním nástrojem naděje.

Ačkoliv je v rámci celkové populace etiopská katolická komunita menšinou v zemi, hraje zde církev klíčovou roli ve vytváření mírového soužití a svojí službou těm nejchudším se zapojila do integrálního vývoje společnosti. Vedle vlády je církev druhou největší entitou poskytující sociální služby. Krom toho Arcidiecézní katolický sekretariát v Addis Abebě přispívá společnosti sociálními službami a prací na rozvoji. Spojení s potřebnými, kteří čelí obrovským sociálním a vývojovým problémům, je součástí pastorální mise této arcidiecéze. Pomáháme vzděláváním (ve formálních i neformálních školách) a provozem zdravotních center (klinik a nemocnic), která

poskytují péči veřejnosti, především těm nejchudším. V současné době je zde 21 farností, 15 odlehlých komunit, 49 vzdělávacích institucí, 14 zdravotních středisek a jedna katolická univerzita v jurisdikci arcidiecéze Addis Abeba.

Ze zmíněných 21 farností bychom rádi vyzdvihli jednu z odlehlých komunit spadající do farnosti svatého Michala na okraji Addis Abeby. Farní rada spolupracuje s ochotnými věrnými a mladými dobrovolníky, kteří organizují různé akce, aby se dostali k nejchudším v této komunitě. Jak jste naznačil ve Vašem e-mailu, vaše komunita se chce za naši zemi nejen modlit, ale také přispět finanční pomocí někomu, kdo ji v současné chvíli potřebuje. Vzhledem k tomu, že má farnost svatého Michala seznam chudých, kteří jsou na finanční pomoc odkázáni, rádi bychom Vás ujistili, že Vaše podpora se dostane k někomu z nich. Ochotně Vám poskytneme potřebný donátorský účet a vytiskneme doklad o přijetí daru a další případné dokumenty.

Vážený otče a doktore Miloši Szabo, ještě jednou Vám děkujeme za to, že v této náročné době nemyslíte jen na sebe, ale i na naši zemi v modlitbách a projevujete gesto štědrosti těm nejpotřebnějším.

V Kristu upřímně Váš
Otec Petros Berga (PhD)
Metropolitní Arcidiecéze v Addis Abeba

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemí, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Fidži

1. ledna 2024 – 4. února 2024

Evropané začali souostroví východně od Austrálie více osídlovat teprve na počátku 19. století a kolem roku 1820 na východním pobřeží ostrova Ovalau založili město, jemuž dali název Levuka. Právě toto město bylo pak až do roku 1877 hlavním městem Fidži, takže není divu, že právě zde nalezneme první fidžijskou banku, první poštu na souostroví, první nemocnici, radnici i první noviny, Fiji Times, které mimochodem od roku 1869 vycházejí dodnes. Rovněž zde stále funguje nejstarší škola a nejstarší hotel s názvem Royal Hotel, který je zároveň nejstarším v celém jižním Pacifiku. V době, kdy už bylo hlavním městem Fidži město Suva, tři dny před jeho elektrifikací elektrický proud rozsvítil první žárovky právě v Levuce.

Evropští osadníci si s sebou přivezli obchodníky, bankéře, ale i kněze, kteří původně neměli v úmyslu christianizovat domorodé obyvatelstvo, ale sloužit bohoslužby Evropanům. Tito vyznávali dvě hlavní náboženství, metodistickou víru a římský katolicismus, který však byl od počátku minoritní vírou. V tomto prostředí vzájemného přetahování, které se záhy přeneslo i do misijního působení k domorodému obyvatelstvu, vznikla neobvykle záhy i první zednářská lóže s názvem Polynesia 562. Právě její historické sídlo, ukrývající cenné historické dokumenty a artefakty sahající až k roku 1875, se v roce 2008 stalo cílem žhářských útoků během politických převratů. I když tento útok nebyl doposud zcela objasněn, je pravděpodobné, že za ním stojí nejen tuláci, pohybuující se celoročně kolem přístavu, ale i někteří dobře situovaní občané města, považující svobodné zednáře za uctíváče ďábla.

Žhářství je dlouhodobě velkým problémem Fidžijské republiky, plameny postupně zničily banku, penzion, závody, dílny i supermarket.

Oheň jako účinný prostředek vzájemného boje je původnímu obyvatelstvu velmi blízký: byl totiž součástí i domorodého náboženství, které mělo blízko k animismu, uctívání duchů zemřelých, ale i duchů skal či stromů. Složitý systém božstev, která vládla nad těmito duchy a která bylo potřebné uctívat příslušnými rituály, byl pravděpodobně jedním z důvodů, proč Fidžijci tak snadno převzali novou víru, i když do ní přimíchali i některé původní čarodějnické zvyky.

Souostroví čítající 322 ostrovů, které se v roce 1970 stalo nezávislým státem v rámci britského společenství Commonwealth, je však mnohem známější svými plážemi, pohodou a pohostinností vůči příchozím návštěvníkům. Proto patří k vyhledávaným turistickým destinacím bohatých Australanů nebo Zélandanů. Stejně tak je však Fidži známé přetrvávajícími politickými problémy, kvůli nimž bylo roku 2007 vyloučeno ze zmíněného Commonwealthu.

Večer věnovaný Fidži – 8. ledna 2024

17:30 mše svatá s úmyslem za Fidži, 18:15 prezentace základních informací (Jáchym Benda), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Eva Kličková)

K mým úkolům, kromě hraní na mších, patří i organizace ostatních varhaníků tak, aby na každé mši byl varhanní doprovod. Není to úplně snadné, mši se slaví během měsíce spousta a varhaníků není mnoho. Naštěstí v tom nejsem sám a mám velkou oporu v našich dalších varhanících, zejména ve Františku Kopovi, Marii Martínkové a Táně Tiščenko. Jejich služba pro farnost si zaslouží velké uznání a já jsem nesku- tečně vděčný, že mám kolem sebe právě takové skvělé lidi, jako jsou oni. Dále také doprovázím náš farní chrámový pěvecký sbor, který vede náš sbormistr Ondřej Fajstavr. Scházíme se každé pondělí o půl sedmé večer na faře. Sbor můžete slyšet zpívat o velkých církevních svátcích. Vždy mezi sebou uvítáme nové členy, ať už zpěváky či korepetitory, na zkouškách panuje skvělá atmosféra, sbor nabízí výbornou příležitost dále utužovat naše farní společenství. Ke hře na varhany bych rád inspiroval ostatní mladé lidi. Mám do budoucna vizi, že až jednou dostuduji a opustím Prahu, zanechám gothardský kůr spolu s partou mladých nadějných varhaníků.

Když se nevěnuji náročnému studiu nebo nehraji na varhany a klavír, rád ve volném čase hraji šachy. Mojí velkou láskou jsou běžky, nicméně kvůli mírným zimám v posledních letech a nabitému adventnímu programu si běžkování dopřávám jen pár dní v roce.

Až dostuduji, mám v plánu se odstěhovat na Vysočinu a tam pracovat v jaderné elektrárně. Avšak dá-li Bůh, ještě několik dalších let strávím v Praze a budu se angažovat v bu- benečské farnosti, kde jsem doposud poznal spoustu zajímavých a srdečných lidí. Ještě jednou moc děkuji Frantovi, Marii a Táně, bez nichž by naše varhany na mších nehrály. A také děkuji otci Milošovi a Vám všem farníkům za podporu, které se nám od Vás dostává.

Srdečně zdravím všechny čtenáře farního časopisu! Dovolte mi, abych zde na pár řádcích představil sebe a svou činnost v naší farnosti. Jmenuji se **Martin Bureš**, je mi 22 let, studuji varhany na Pražské konzervatoři u profesorky Evy Bublové a k tomu ještě jaderné inženýrství na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze. Pocházím z Lanškrouna a před pěti lety jsem tehdy jako samouk začal s prvními krůčky ve hře na varhany, nejprve ve vesnickém kostele v Jakubovicích, poté i v samotném Lanškrouně, kde mě začal učit místní varhaník Josef Petrák. Souběžně s tím jsem dokončoval druhý cyklus klavíru na tamní ZUŠ, kam jsem nakonec vydržel chodit 13 let. Hudba mi po mém odchodu natolik chyběla, že jsem si podal přihlášku na Pražskou konzervatoř. U Gotharda jsem začal hrát v září 2021 zásluhou tehdejší šéfově Lindy Juránkové, když jsem se kvůli školám přestěhoval do Prahy. První dva roky jsem bydlel na Písnici, letos v létě jsem se však přestěhoval do Karlína, takže to mám teď do Bubenče mnohem blíž. I přesto, že jsem zde z varhaníků nejmladší, stal jsem se letos v červenci vedoucím varhaníkem v naší farnosti. Na mších mě můžete slyšet nejčastěji ve čtvrtek ráno, což je většinou jediný den, kdy kvůli nabitému školnímu rozvrhu zvládám hrát v kostele.

Milí čtenáři, v době uzávěrky lednového Gotharda je naplno rozběhnutá akce Vánoční strom. O tom, jak dopadla, si tedy povíme v příštím čísle. Již teď je ale jasné, že spolupráce s Českou společností AIDS pomoc i s vámi, kdo jste se rozhodli jakkoliv tuto akci podpořit, je výborná. Moc vám za to děkujeme a poděkujeme i v příštím čísle.

V lednu se opět uskuteční Tříkrálová sbírka pořádaná Arcidiecézní charitou Praha. (Odstavce o hledání koledníků pro tuto akci vás tentokrát ušetříme. Nicméně máte-li zájem stát se koledníkem...) Výtěžek Tříkrálové sbírky je jako vždy rozdělen mezi farnost jako koledující subjekt a projekty Charity Česká republika. Záměr, se kterým jsme se letos do sbírky přihlásili, momentálně probíhá procesem schvalování a o akcích se dozvíte v příštím čísle nebo v ohláškách. Z projektů Charity Česká republika jmenujme například rekonstrukci Domova sv. Václava ve Staré Boleslavi, ze zahraničních pak pomoc chudým rodinám, dětem a obětem domácího násilí v zemích Kyrgyzstán a Uzbekistán.

A nyní vzkaz zvenku, opět od České společnosti AIDS pomoc. Při našem rozhovoru se zástupci společnosti vyplynulo, že jsme jako farnost jednou z mála skupin, která se o tuto organizaci alespoň jednorázově zajímá. Její zaměstnanci nás tedy poprosili, zda bychom mezi vás mohli nějakým způsobem roz distribuovat poptávku po volných, za komerční cenu pronajimatelných bytech. Třeba někoho z vás, majitelů nemovitostí, zaujme spojení osobní charity a komerčního zájmu. Níže

tedy vkládáme text o projektu Housing First od zaměstnankyně Alexandry:

„Naše organizace, Česká společnost AIDS pomoc, je součástí projektu Housing First, který se zaměřuje na pomoc klientům v bytové nouzi. Tito lidé často čelí předsudkům majoritní společnosti. Pracovníci programu skrzej sociální práci poskytují těmto osobám komplexní podporu ve všech oblastech života.

Pomáháme řešit zdravotní, vztahové, finanční, pracovní a sociální potíže. Jako nedílnou součást práce vnímají pracovníci spolupráci s majiteli bytů, kde pracovníci programu pomáhají s administrativní činností, s platbou při vzniklých nedoplatkách na nájemném a podporují při řešení sporných situací. Pracovníci programu několikrát týdně navštěvují klienty v bytech, a tak mají úplný přehled o aktuálním dění. Součástí spolupráce je garanční smlouva, kterou se organizace zavazuje k převzetí zodpovědnosti za škody způsobené klientem.

V současné době hledáme další majitele bytů v Praze a blízkém okolí, kteří chtějí mít garantovaný příjem a současně nabízejí férové podmínky při pronájmu bytu.

Klientům dále pomáháme s vybavením bytů, a proto hledáme dárce, kteří by chtěli poskytnout pomoc v této oblasti. Sháníme základní vybavení, jako jsou např. lůžkoviny, vybavení do kuchyně a další základní vybavení domácnosti.“

Pokud vás nabídka spolupráce zaujala a chcete se dozvědět více, můžete se obrátit na nás (farnicharita@farnostbubenec.cz) nebo přímo České společnosti AIDS pomoc na kontakt: Alexandra Kondratuková, tel.: 775 760 353, e-mail: alexandra.kondratukova@aids-pomoc.cz

*Přejeme vám krásný leden!
Anežka a František Holečkovi*

P.S.: Příloženým QR kódem můžete během celého ledna přispět na Tříkrálovou sbírku v naší farnosti.

3. ledna 2024 188. BILEÁMOVA POŽEHNÁNÍ

Numeri, kap. 23–24

Židé nazývají tuto část Bileámových prorockých výroků jako mášál, tedy mudroslovná přísloví, zatímco křesťané v nich vidí navíc také mesiášské předpovědi. Kapitoly, v nichž prorok oslavuje dosavadní dějiny Izraelitů, a naopak shazuje význam pohanských kmenů, patří k nejvýznamnějším poetickým částem celé Bible: jsou postaveny na distichu, což je dvojverší, a paralelismu, přičemž druhý verš distichu vždy vychází z toho prvního. V průběhu žehnání prorok mění své místo, odkud pronáší svou řeč, čímž se dosahuje její dynamiky a lehkosti. Ani to však zcela nezabrání tomu, aby se některé z Bileámových výroků ztrácely v jakési mlhavosti s nejistým výkladem. Scéna setkání pohanského Bileáma (a jeho oslice) s vyvoleným lidem Izraelitů je rovněž oblíbeným tématem středověkých i novodobých náboženských malířů.

10. ledna 2024 189. MODLOSLUŽBA IZRAELE

Numeri, kap. 25

Dobývání zaslíbené země začalo, Izraelité se postupně usazují a některé kmeny již nepokračují dál. Toto usazení však nese nové pokušení: nemusí putovat, pomine hlad, přestanou se bát nepřitele, konečně začínají žít svobodně a sami rozhodovat o svém dalším osudu. Hospodinovo varování na poušti, aby poté, co dostanou zemi do dědictví, nezapomínali na Jeho příkázání a zůstali věrní Smlouvě, o níž přísahali, že ji budou navždy zachovávat, se ukazuje jako oprávněné. Záhy začínají dělat kompromisy a jejich zvyklosti se míchají se zvyklostmi obyvatel, kteří v těchto místech žili před nimi. Navíc nedokáží odolat ani exotice moábských dívek a dochází k smíšení krve i náboženství. Smilstvem zde tedy není nazvána jenom sexuální uvolněnost, ale i modloslužba. Trest Boží na sebe nenechá dlouho čekat.

17. ledna 2024 BIBLICKÁ HODINA NENÍ

24. ledna 2024 SDÍLENÍ

Numeri, kap. 10–25

Biblické slovo je Slovem Božím, které adresuje Stvořitel člověku ve všech generacích,

přičemž ti, kteří v něho uvěří, jsou ve svědomí vázání se s tímto slovem seznamovat. Posvátné texty Židů i křesťanů jsou z Božího rozhodnutí závaznými pro věřící především proto, že obsahují jak nařízení, jimiž se mají řídit, tak i příklady a ukázky toho, co čeká ty, kteří vědomě a dobrovolně toto nařízení odmítnou. Boží Slovo nikdy neměli lidé číst sami, ale měli se shromáždit, přičemž byli vybráni ti, kteří toto Slovo četli, a ti, kteří ho vykládali. V našem biblickém studiu jsou rovněž důležité všechny prvky: postupný výklad každého verše, modlitba i vzájemné sdílení toho, co Bible v lidech působí a co v nich rezonuje.

31. ledna 2024 190. NOVÉ SČÍTÁNÍ LIDU A DCERY IZRAELSKÉ

Numeri, kap. 26–27,11

Zatímco první sčítání lidu, popsané v kapitole 1 a 3 knihy Numeri, se konalo před odchodem od hory Sinaj, druhé sčítání, popsané v této kapitole, je provedeno na začátku obsazování nové vlasti. Není to náhoda a nejde pouze o seznam jmen. Početné je výsledkem sčítání obdobný jako v prvním případě, už na první pohled je ale patrné, že kromě Kaleba a Jozua ostatní velitelé jmenovaní v prvním sčítání nejsou naživu. Během putování pouští došlo k úplné výměně generace a do Kanaánu má vstoupit nový lid. Tím, že jsou opět zvlášť sečteny jednotlivé kmeny, je však naznačeno, že i tento lid má pokračovat v tom, co slíbili jejich otcové, když vycházeli z Egypta.

Koncelebrace je odborný pojem, kterým se nazývá společné slavení mše vícero kněžími. I tento druh prožívání eucharistie má však mít jak svůj obsah, tak i formu, která pomáhá tomuto obsahu porozumět. Protože mše je zpřítomněním Ježíšovy poslední večeře, jeho jedinečnost symbolizuje to, že hlavní kněz je vždy pouze jeden, říká se mu předsedající celebrant a měl by být jednoznačně oddělený od ostatních třeba tím, že má jině, slavnostnější roucho, stojí vždy uprostřed a často i několik kroků před ostatními. Rovněž jsou mu svěřeny hlavní texty a všechna zvolání, kterými oslovuje přítomný lid.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu

Úvodní obřady

210. Když je vše řádně připraveno, koná se obvykle průvod kostelem k oltáři. Koncelebrující kněží jdou před hlavním celebrantem.

211. Když dojdou k oltáři, koncelebranti i hlavní celebrant udělají hlubokou úklonu, uctí oltář políbením a jdou k sedadlu, které jim bylo určeno. Hlavní celebrant, uzná-li to za vhodné, okouří kříž a oltář a potom jde k sedadlu.

Bohoslužba slova

212. Při bohoslužbě Slova koncelebranti zůstávají na svých místech a sedají si a vstávají stejně jako hlavní celebrant.

Když začne *Aleluja*, všichni vstanou, kromě biskupa, který mlčky vkládá kadidlo a žehná jáhnovi nebo, není-li přítomen jáhen, koncelebrantovi, který bude číst evangelium. Předsedá-li koncelebraci kněz, koncelebrant, který má číst evangelium v nepřítomnosti

Zbývající kněží mají být shromážděni kolem něho, nikoli v řadách za ním, a pokud to není nutné, tak ani v lavicích nebo někde na boku. Tím se lépe vyjádří jedno „tělo“ všech kněží, tedy presbyterát, který by měl být viditelný nejen při mešní bohoslužbě, ale i v jiných situacích a při jiných příležitostech, kdy se kněží setkávají. Toto bratrské společenství při mši se následně projeví i tím, že části, které to umožňují, přenechává předsedající vždy jiným kněžím nebo jáhnům. Proto je absolutním nepochopením vedoucí pozice hlavního koncelebranta, když tento odříká úplně všechno včetně četby evangelia anebo výzvy ke vzájemnému udělení pokoje.

Důležitou poznámkou je rovněž důrazné upozornění, že po zahájení mše (za zahájení se považuje už úvodní píseň, tedy vstup k oltáři) nesmí být ke koncelebraci připuštěn žádný pozdě příchozí kněz. Stejně tak má být samozřejmostí, že pokud je mezi kněžím přítomný biskup, z principu mu náleží místo hlavního koncelebranta, s výjimkou, že se on sám rozhodne přenechat tuto roli jinému spolubratru. Toto gesto však už vyžaduje velkou osobní zralost i pokoru osobnosti, které úřad biskupa v té které zemi zastávají.

jáhna, hlavního celebranta o požehnání ne žádá ani ho nepřijímá.

213. Homilii má obvykle hlavní celebrant, nebo jeden z koncelebrantů.

Slavení eucharistie

214. Přípravu darů vykonává hlavní celebrant, ostatní koncelebranti zůstávají na svých místech.

215. Když hlavní celebrant řekne modlitbu nad dary, koncelebranti přistoupí k oltáři a postaví se kolem oltáře tak, aby nepřekáželi konání obřadů, aby věřícím umožnili dobře sledovat posvátnou činnost a aby nepřekáželi ani jáhnovi, když má při své službě přistupovat k oltáři.

Jáhen ať koná svou službu poblíž oltáře, a když je třeba, poslouží u kalicha a misálu. Stojí však pokud možno poněkud vzadu za koncelebrujícími kněžími, kteří se postaví kolem hlavního celebranta.

Pamětihodné události v roce 1844

str. 73 – slp. 1

16. června 1844, t. j. o 3. neděli po Svatém Duchu, o 8. hodině ranní požehnal Nejdůstojnější pán Josef Rauch, c. k. dómský scholastik, prelát a arcidiákon u pražského metropolitního kostela svatého Víta, knížecí arcibiskupský skutečný konsistoriální rada etc., ve filiálním kostele svatého Klimenta, papeže a mučedníka, ve vsi Malé Bubny, přínaležející k farnímu obvodu Předního Ovence, jubilující manželský pár Antonína Gulata, c. k. strážce štol pod Belvederem¹, a jeho choti Josefiny rozené Marešové, oba narozené v horním městě Příbrami, kde byli 16. května 1794 oddáni tehdejšími příbramským prvním kaplanem P. Josefem Kubičkem, pozdějším kaplanem-lokalistou ve vsi Stodůlky.

Při té příležitosti pronesl před početně shromážděnými věřícími srdečnou, ba uchvacující.

str. 73 – slp. 2

řeč o potřebné úctě k oslavencům, obdařeným tak vysokým věkem, která všechny přítomné viditelně dojala. Poté byla tamtéž veledůstojným žehnatelem² sloužena mešní svatá oběť.

14. června 1844 o 8. hodině ranní byla vykonána v přítomnosti Veledůstojného pana pražského okresního školního inspektora p. t. Františka Lampy a dalších přátel a dobrodinců školy zkouška žáků a žákyň filiální školy ve Velkých Holešovicích, a týž den o 2. hodině odpolední konána pak ve farní škole v Předním Ovenci veřejná zkouška školní mládeže z Předního Ovence a Podbaby. Zasloužili žáci a žákyně obou škol byli pak oceněni vhodnými knižními dary.

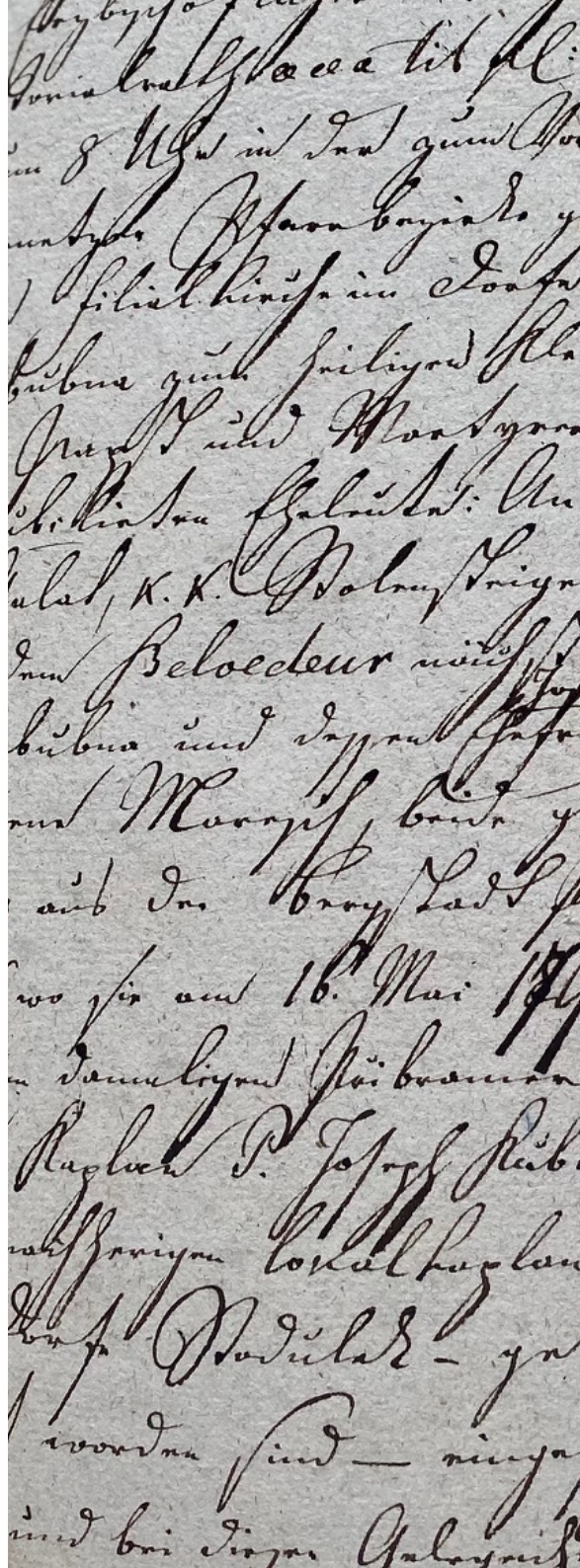
foto: Mgr. Štěpán Duháň

transliterace, transkripcie a překlad:

PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

1 Správce štol (poddůlní, štajgr, Stollensteiger) se staral o údržbu a funkční stav tzv. Rudolfovy štol mezi Vltavou a Královskou oborou. Od r. 1803 obýval s rodinou tzv. Havírnou u Helmovského jezu, dodnes existující a nedávno rekonstruovanou budovu mezi Čechovým a Štefánikovým mostem.

2 Archaické substantivum „žehnatel“ (používal jej např. ve svém díle Václav Beneš Třebízský) použito v překladu jako nejbližší ekvivalent německo-latinšského výrazu „benedicens“, zde v německém originálu kroniky „Hochwürdiger Benedicens“.

Žehnání vody, křídly a kadidla / 6. 1. 2024

Podle biblické tradice byli mudrci, kteří přišli z dalekého Východu do Palestiny hledat nově narozeného krále světa, tři. Tři také byly dary, které mu nesli: zlato, kadidlo a myrha. A i když nic víc o nich nevíme, tato událost silně ovlivnila křesťanskou liturgii i ikonografii. Zejména východní církve do této události vložily jeden z nejsilnějších projevů Boží lásky k člověku: Epifanie, zjevení Boží lásky a velikosti celému světu. Jakkoli si křesťanský Západ uchoval při slavení Tří králů větší decentnost a pro sebe typickou strýzlivost a mnohem větší pompu začal přikládat předchozímu svátku, svátku narození Ježíše, pro Zjevení Páně jsou rovněž typické zvyky: především žehnání vody, která by měla vydržet až do Velikonoc, a následné žehnání přibytků, na jejichž veřeje se pak píše písmena K, M, B a příslušný letopočet. Protože letos připadne slavnost Zjevení Páně na sobotu, požehnání křídly, vody i kadidla proběhne při ranní mši v 8 hodin a po ní následuje úklid kostela i komunitního centra jako každou jinou první sobotu v měsíci.

Povánoční úklid kostela / 9. 1. 2024

Vánoční období trvá od půlnoci z 24. prosince na 25. prosince do neděle, kdy se v církvi slaví Křest Pána Ježíše, což bude tentokrát 7. ledna 2024. Po skončení vánoční doby se nejen přestávají zpívat koledy, ale z chrámů mizí i vánoční výzdoba. Nejinak tomu bude i u nás, udělejte si proto prosím volno v úterý 9. ledna večer: bezprostředně po mši uvklid, která končí cca v 18 hodin, společnými silami potřebujeme vynést z kostela odstrojené stromky, odklidit elektrické osvětlení, pečlivě otřít a zabalit každou figurku z betléma, vše opatrně vložit do krabice a odnést na půdu. Pak se teprve může začít vytírat podlaha a luxovat koberec. Výčet prací ukazuje, že se práce najde opravdu pro každého, i kdyby přišla celá naše nemalá farnost. Když nás bude dost, pro nikoho z nás to nebude zátěž a nebude to trvat dlouho. Tak jako tomu bylo i v uplynulých letech. Vítány jsou hlavně mladé mužské i ženské ruce: přeci jen mají více síly i jistoty.

Příprava k biřmování / 14. 1. 2024

Biřmování je jako duchovní maturita: křtem se pro život s Bohem rodíme, svátostí smíření a svatým přijímáním tento život posilujeme a permanentně obnovujeme a biřmováním se rozhodujeme, že spolu s Bohem chceme aktivně tvořit Boží království už zde na zemi. Jako dospělí uvědoměli křesťané. K tomu však potřebujeme nejen vlastní sílu a energii, ale i tu Boží, která je obsažena v Duchu Svatém. Na rozdíl od té studentské maturity tu duchovní můžeme skládat nejen krátce poté, co jsme se dostali z puberty, ale i mnohem později. Záleží na tom, kdy jsme viru začali chápat nejen jako tradici anebo pasivní projev našich kulturních kořenů, ale jako osobní rozhodnutí se pro Boha. Někdo se proto může k biřmování dostat i ve vysokém věku. Pokud se najdou aspoň dva dospělí lidé, kteří by tuto svátost chtěli v roce 2024 z rukou apoštolského nuncia v ČR Jude Th. Okolo přijmout, příprava pro ně začíná v neděli 14. ledna v 15 hodin odpoledne a pak dál vždy jednou měsíčně až do října.

Koncert podané ruky / 21. 1. 2024

Zní to téměř neuvěřitelně, ale předchozí roky byl pojem „podaná ruka“ hodně poznamenán strachem z šíření nákazy a nejdén člověk si před podáním ruky dlouze dezinfikoval tu svou, aby se vyhnul nákaze koronaviru i všem ostatním, které by ho ohrozily na životě. I přesto se v bubenečském kostele svatého Gotharda konala akce nazvaná Koncert podané ruky, při níž naši operní pěvci Václav a Jana Siberovi zazpívali výběr duchovních árií a písní v rámci pravidelné modlitby za sjednocení křesťanů. I letos budou k nám do kostela pozváni křesťané jiných církví a sborů na Praze 6, abychom si s nimi my katolíci symbolicky podali ruku poté, co se společně pomodlíme modlitbu Otčenáš, v níž prosíme Boha Otce, aby nám odpustil hříchy stejně, jako je odpouštíme i my, zbavil nás Zlého a naším prostřednictvím aby se na zemi šířilo Boží království. A pokud nepřijdou pozváni, zkusme si udělat společný nedělní večer aspoň my sami. Podat si navzájem ruku má smysl i mezi námi gothardskými.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	09:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší
kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý 17:00
matky s dětmi	středa 09:00
biblický večer	středa 18:15
modlitba nešpor	pátek 17:00

AKCE MĚSÍCE LEDEN 2024

1. 1.	slavnost Matky Boží (9:00; 10:30)
5. 1.	výstav Eucharistie (17:00)
5. 1.	pracující matky (18:30)
6. 1.	slavnost Zjevení Páně (8:00)
6. 1.	úklid kostela (8:45)
8. 1.	Modlitba za Fidži (18:15)
9. 1.	povánoční úklid kostela (18:00)
11. 1.	zasedání Ekonomické rady (18:00)
14. 1.	příprava k biřmování 1 (15:00)
14. 1.	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
16. 1.	příprava k manželství I. (18:30)
17. 1.	zasedání Pastorační rady (17:30)
21. 1.	Koncert podané ruky (17:00)
23. 1.	setkání kostelníků (18:30)
25. 1.	svátek Obrácení sv. Pavla (6:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100 Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejích aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně.

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- oprava elektriny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

Běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

Oprava elektriny,
topení a úprava sakristie

✚Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubenece@gmail.com
IČ: 61380288
č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo
mobil: 731 625 968
www.farnostbubenece.cz
FB: Farnost Bubeneč
IG: farnost_bubenece